

'd Opkamer
Komediante
Stiphout

spelen

"Rorate Caeli"

Komedie van Lode Ansoms

11-12-14-16-18-19 maart 1994

De Stip, aanvang 20.00 uur

ROLBEZETTING:

ZUSTER PRIMULA.....MARIKE van Oorschot
ZUSTER CELESTA.....RIE v.d. Velden
ZUSTER DELECIA.....MARIJ Hendriks
ZUSTER IMELDA.....MAYKE v.d. Eijnden
MOEDER OVERSTE.....MARIJ van Deursen
BROEDER FERDINANDUS.....THIJS v.d. Elsen
BROEDER ANSELMUS.....WIM Schoofs
BROEDER TOBIAS.....JAN Croymans
PATER EDUARDUS.....JAN Heesakkers
PATER CAROLUS.....HANS Rooyackers
PATER OVERSTE.....FRANS Verhees
RIK HAAN.....TRUDO van Dijk

TONEELMEESTER.....JO de Hart

SOUFFLEUSE.....ANNIE de Hart

GRIME.....JOSÉ Croymans
ANNIE de Hart

REGIE.....WIM van Oorschot

DECOR, BELICHTING, GELUID.....d'Opkamerkomedianten

Gescheiden door slechts een "kloostermuur" leven de Frambosianen en Delicatessen.

Geen enkel zinnig mens zal er kwaad in zien, dat men elkaars bloemen gaat bewonderen of dat een enkeling stiekem in de lotto meespeelt.

Het is evenmin bezwaarlijk dat er op een zonnige dag genoten wordt van 'n heerlijke teug eigen gebrouwen bier.

En dat men zijn gevoelens of bewondering ten overstaan van elkaar niet altijd met godvruchtigheid kan verbergen, och.... wie ter wereld is er volmaakt.

Wie zou er tenslotte 'n jonge, in de sloppenwijken opgegroeide, levenslustige zuster haar soms wat ongekuiste maar spontane taalgebruik willen verwijten?

Er staan zoveel goede bedoelingen en godvruchtigheid tegenover. Kleine mensjes met kleine foutjes, die zo goed hun best proberen te doen binnen hun kloostergemeenschap. Maar hoe lang nog?

Wij hopen dat dit spel ook bij U een welwillende glimlach zal ontlokken.

Veel plezier!

Laat het ons gaan bekijken. Samen met God, die als zeer geïnteresseerd toeschouwer, met welwillende glimlach op het schouwspel beneden zal toezien.

" RORATE CAELI "

Er klinkt al applaus in "de Stip" voordat de voorstelling is begonnen, terwijl het mooie decor nog in duisternis is gehuld. Zo overtuigd is het publiek van wat er komen gaat... en terecht want het waren weer gezellige avonden bij onze Opkamerkomedianten.

Dit jaar kwamen ze met iets heel afwijkends ten opzichte van vorige jaren. Een komedie van Lode Ansoms, met nonnen, paters en broeders in een tijd dat het kloosterleven zich nog afspeelde in gesloten gebouwen en achter hoge muren. De "kloostermuur" speelde dan ook een hoofdrol in deze komedie. En welke pater of broeder zou niet even over de muur willen kijken naar de vrolijke nonnen, die op hun beurt op allerlei manieren de aandacht probeerden te trekken. Zo ontstonden steeds weer nieuwe complicaties waarin de speelsters en spelers zich volledig konden uitleven, tot groot vermaak van het publiek. Zo speelde pater Carolus (Hans Rooyackers) in de lotto mee, zuster Delicia (Marij Hendriks) hield hem op de hoogte van de voetbaluitslagen. Pater-overste (Frans Verhees) was een groot liefhebber van bier wat broeder Anselmus (Wim Schoofs) zelf brouwde als 'n echte trappist. Pater-overste was niet alleen bierliefhebber maar hij vermaakte zich ook graag met 'n partijtje scrabble met moeder-overste (Marij v. Deursen). Jan Heesakkers speelde zijn rol als pater met veel Latijn en moeilijke woorden, en maakte daarmee veel indruk op zuster Celesta (Rie v.d. Velden). Broeder Tobias (Jan Croymans) had het druk met de twee dartele nonnen (MARIKE v. Oorschot en MAYKE v.d. Eijnden). Het contact met de "buitenwereld" werd onderhouden door de leverancier van de kloosters (Trudo v. Dijk). Het spel eindigde op een wijze die men niet verwachtte. De kloosters liepen uiteindelijk leeg en werden verbouwd tot restaurants, met de kloostermuur ertussen als herinnering. Dat ging allemaal ineens erg snel en het was even moeilijk te volgen waar de verschillende nonnen en paters uiteindelijk gebleven waren. Misschien zijn we te veel verwend door de televisie. Daar worden bij dit soort "sprongen in de tijd" even flitsen getoond die snel informatie geven over de tussenliggende perioden. Bij deze komedie was er alleen de stem uit de duisternis, van "God". Alles bij el-

kaar hebben weer veel mensen een plezierige avond gehad dankzij d'Opkamerkomedianten. Een woord van dank aan de speelsters en spelers, de mensen achter de schermen en de regisseur is hier zeker op zijn plaats en welgemeend. Ook een compliment voor de twee nieuwe spelers RIE v.d. Velden en WIM Schoofs en voor Friedy Dekkers die de presentatie op 'n keurige wijze verzorgde. d'Opkamerkomedianten hartelijk dank en tot volgend jaar.

d'Opkamer- komedianten verrassen hun publiek

Toneelgroep d'Opkamerkomedianten met het stuk 'Rorate Caeli', maandag 14 maart, gemeenschapshuis 'de Stip' in Stiphout. Nog te zien op 16, 18 en 19 maart.

(Door Antoinette van der Vorst)

Toneelgroep d'Opkamerkomedianten uit Stiphout trakteert haar publiek ook dit jaar weer op een boeiend stuk toneel. Het gezelschap koos deze keer voor de komedie 'Rorate Caeli' van Lode Ansoms. Het stuk is heel iets anders dan wat de trouwe d'Opkamerkomediantenbezoeker gewend is. Wat mij betreft een welkome afwisseling. Het verhaal speelt zich af in de tuin van een klooster. Daar staat een muur die de Frambosianen (broeders) en Delicatesen (zusters) van elkaar scheidt. De bewoners van beide kloosters kunnen echter niet zonder elkaar en doen er alles aan om met elkaar in contact te komen. Daarbij leven de bewoners ook niet helemaal volgens de regels. Pater Carolus waagt graag een gokje in de lotto en moeder overste speelt graag in het geheim een potje scrabble met pater overste.

Zo hebben de personen allemaal hun eigenaardigheden. Ze worden over het algemeen voortreffelijk neergezet door het gezelschap. Met name broeder Tobias, gespeeld door Jan Croymans, verdient een compliment. Nadat hij zijn hand openhaalde aan de trap op het toneel bleef hij, hoewel het bloed op zijn pij drupte, in zijn rol. Pater overste, een rol van Frans Verhees, liet het publiek schrikken nadat hij een glas bier dat hij niet vond smaken over de nietsvermoedende toeschouwers op de eerste rij uitspuwde. De twee nieuwkomers in het gezelschap, Rie van de Velden en Wim Schoofs, zijn een aanwinst voor de groep. Het decor zag er zoals elk jaar goed verzorgd uit. Het publiek beloonde decorbouwer en regisseur Wim van Oorschot dan ook met een applaus.

Aan het begin van het stuk kostte het me moeite om in het verhaal te komen vanwege de langdradige beginscene en het eind van het stuk kwam voor mij wat plotseling. Ik was even de draad kwijt toen bleek dat bijna alle broeders en zusters uit het kloosterleven waren gestapt. Ikzelf had liever gezien dat alle kloosterlingen nog lang en gelukkig leefden in hun door God beschermde wereldje.